

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **V. I.**, zastoupeného JUDr. Jiřím Benešem, advokátem se sídlem Praha 1, Václavské náměstí 834/17, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 Az 210/2003, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 11. 2003 č. j. OAM-1730/AŘ-2002, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 6. 2004 č. j. 10 Az 210/2003 – 49,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 3. 6. 2004 č. j. 10 Az 210/2003 - 49 zamítl žalobu podanou žalobcem proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 10. 11. 2003 č. j. OAM-1730/AŘ-2002, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 11. 5. 2001 č. j. OAM-2659/VL-07-P18-2000 o neudělení azylu žalobci podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 83/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů, a kterým byl zamítnut rozklad žalobce.

Citovaný rozsudek Městského soudu v Praze byl žalobci (jeho soudem ustanovené zástupkyni pro řízení o žalobě) doručen dne 9. 7. 2004. Žalobce proti rozsudku podal osobně u Městského soudu v Praze kasační stížnost dne 23. 9. 2004.

Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty a podle odst. 4

citovaného ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit.

V daném případě byl dnem určujícím počátek lhůty pro podání kasační stížnosti počítané podle týdnů den doručení rozsudku, tj. pátek 9. 7. 2004, a posledním dnem dvoutýdenní lhůty tak byl pátek 23. 7. 2004. Kasační stížnost však byla podána žalobcem osobně u Městského soudu v Praze teprve dne 23. 9. 2004.

Protože byla kasační stížnost podána opožděně, Nejvyšší správní soud ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl. Jsou zde dány též důvody k odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. z důvodu překážky věci zahájené, neboť proti stejnému rozhodnutí Městského soudu v Praze byla dříve podána Nejvyššímu správnímu soudu jiná kasační stížnost.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. června 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu